

Міністерство освіти і науки України
Кафедра політичних наук і права
Рада молодих вчених Університету Ушинського
Наукове товариство студентів, аспірантів, докторантів і
молодих вчених

VI Всеукраїнська науково-практична конференція
студентів та
молодих вчених
«СУЧАСНІ ВИКЛИКИ СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНОГО
РОЗВИТКУ: ПОЛІТИКО-ПРАВОВІ ТА СОЦІАЛЬНО-
ЕКОНОМІЧНІ ВИМІРИ»
22 травня 2026 року

м. Одеса

УДК: 32+316]-043.86:3.073(477)

С91

Рекомендовано до друку рішенням

Вченої ради ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» (протокол № 15 від 26 червня 2026 року)

Рецензенти:

Коч С. В., доктор політичних наук, професор, завідувач кафедри політології Одеського національного університету імені І. І. Мечникова

Гедікова Н. П., доктор політичних наук, професор, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

С91 «Сучасні виклики соціально-політичного розвитку: політико-правові та соціально-економічні виміри» [Електронний ресурс] : матеріали VI Всеукраїнської науково-практичної конференції студентів та молодих вчених (м. Одеса, 22 травня 2026 р.) / за заг. ред. д. політ. н. С. М. Наумкіної, к. політ. н. С. А. Дмитрашко, к. пол. н. І. І. Пронози. Одеса : ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», 2026. 266 с.

22 травня 2026 року у ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» проведено VI Всеукраїнську науково-практичну конференцію студентів та молодих вчених, в якій взяли участь представники закладів вищої освіти України, студенти, магістри, аспіранти та докторанти, представники дипломатичної служби України. До збірника увійшли тези доповідей з актуальних питань політичного процесу України та світу, міжнародних відносин та дипломатії. Видання адресоване науковим та науково-педагогічним працівникам закладів вищої освіти, студентам, магістрам, аспірантам, докторантам та всім, хто цікавиться питаннями політичної науки, дипломатії, права та філософії.

© автори тез

© ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», 2026

ЗМІСТ
ВСТУП
ПРОГРАМА
НАПРЯМ 1
ПОЛІТИКО-ПРАВОВІ ВИМІРИ СУЧАСНИХ СОЦІАЛЬНИХ
ТРАНСФОРМАЦІЙ

Авер'янов Сергій	ПОЗИЦІЯ СПОЛУЧЕНИХ ШТАТІВ АМЕРИКИ ЗА АДМІНІСТРАЦІЇ ДОНАЛЬДА ТРАМПА ЩОДО ЄВРОАТЛАНТИЧНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ: ДОКТРИНАЛЬНО-КОНЦЕПТУАЛЬНИЙ ВИМІР	33
Батяла Анна	АДМІНІСТРАТИВНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ПРАВИЛ КОМЕНДАНТСЬКОЇ ГОДИНИ	38
Берьозкіна Валерія	ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ У КРИМІНАЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ: МЕЖІ ДОПУСТИМОСТІ ЦИФРОВИХ ДОКАЗІВ	40
Бодян Кароліна	ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ЗЛОЧИННОСТІ В УКРАЇНІ	44
Діваєв Олег	ПОЛІТИЧНА СОЦІАЛІЗАЦІЯ МОЛОДІ В УМОВАХ МУЛЬТИКУЛЬТУРНОСТІ: ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД ТА УКРАЇНСЬКІ ПЕРСПЕКТИВИ	48
Довга Світлана	ВПЛИВ ГУМАНІТАРНИХ КРИЗ НА СИСТЕМУ МІЖНАРОДНОЇ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я: ІНСТИТУЦІОНАЛЬНИЙ АСПЕКТ	52
Долока Христина	АДМІНІСТРАТИВНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ НЕПОВНОЛІТНІХ: ТРАНСФОРМАЦІЯ ЗАХОДІВ ВПЛИВУ В СУЧАСНИХ ПРАВОВИХ РЕАЛІЯХ	55
Железков Андрій	КОНСЕРВАТИЗМ ЯК ПОЛІТИЧНА ДОКТРИНА: ІСТОРИЧНІ ВИТОКИ ТА ДИНАМІКА РОЗВИТКУ	57

Отже, попри наявний виховний потенціал інституту адміністративної відповідальності неповнолітніх, його практична реалізація в Україні потребує виваженого підходу та системних реформ. Необхідно відмовитися від рудиментів суто репресивного підходу, оптимізувати чинні заходи впливу за статтею 24-1 КУпАП та гармонізувати їх із сучасними міжнародними стандартами ювенальної юстиції. Подальший розвиток цього інституту має йти шляхом посилення взаємодії органів превенції із соціальними службами та закладами освіти для реального подолання правового нігілізму в молодіжному середовищі.

Список використаних джерел:

1. Соловійова О. М. Адміністративна відповідальність неповнолітніх: чи потрібні зміни. Юридичний науковий електронний журнал. 2022. № 12. С. 316–322.
2. Ткаля О. В. Особливості заходів адміністративного впливу, що застосовуються до неповнолітніх. Новітні кримінально-правові дослідження. 2016. С. 87–90.

КОНСЕРВАТИЗМ ЯК ПОЛІТИЧНА ДОКТРИНА: ІСТОРИЧНІ ВИТОКИ ТА ДИНАМІКА РОЗВИТКУ

Железков Андрій Іванович

аспірант кафедри політичних теорій

Національний університет «Одеська юридична академія», м. Одеса

Науковий керівник:

Краснопольська Тетяна Миколаївна

к.політ.н., доцент, доцент кафедри політичних теорій

Національний університет «Одеська юридична академія», м. Одеса

В контексті політичної науки та вивчення ідеологічних доктрин консерватизм займає особливе місце в історії та розвитку державних інститутів

й формуванні політичної стратегії багатьох цивілізацій. Консерватизм як політико-філософська течія виникає в кінці XVIII – на початку XIX ст. та сформувалася метою якої було збереження порядку та традицій інституційної стабільності. Зародження та розповсюдження відбулося у відповідь на поширення радикальних ідей: повалення монархій та перебігу революційних подій у Франції, потім і в інших європейських державах, рушійною силою та послідовниками були роялістами легітимістами, які бажали захищали існуючий соціально-політичний лад під гаслами стабільності.

Слід зазначити, що радикальні революційні ідеї республіканських та навіть соціалістичних прихильників були спричинені самими монархічними дворами, тобто лицемірною політикою «просвітницького абсолютизму», яка у своїй суті була симбіозом ідей просвітництва та методів абсолютизму, «зовнішній фасад та імідж» монархії впроваджували через науку мистецтво, церемонії, видимість реформ згори, що не мали реальних практичних дій на місцях. Після революцій та поширенню консенсусних угод між політичними елітами (Франція після реставрації Бурбонів, Прусія після закріплення конституції та зміни форми правління, Іспанія в період прийняття конституції та регентства Марії Крістини і реформи Хуана Альвареса Мендісабаля), партії консерваторів змінили риторичку дій, перейшли до договірної стратегії та компромісного діалогу з ліберальними партіями, зберігаючи обмеженість у змінах та апелюючи до поваги старих норм.

Актуальність дослідження консерватизму зумовлена сучасними обставинами – політичні програми партій та політиків, заснованих на постулатах захисту стабільності, відродження соціально-політичних рухів організацій з метою відродження традиційних цінностей. В багатьох країнах повернення до традиціоналістичного образу життя та апеляція до минулої спадщини є стратегією урядів та правлячої еліти. В позитивному контексті, консервативні сили можуть запропонувати вдалу альтернативу та перспективи розвитку краще ніж ліберальні партії, в сенсі політичного плюралізму та вибору сприяють конкурентності. Одне з важливих питань в політичній науці: чи постає

консерватизм як комплексна ідеологія, чи – як стиль мислення та об'єднання принципів? З одного боку він має характерні риси ідеології, а з іншого – постулати консерватизму уникають жорсткого структурованого визначення догматики функціонування політичної системи, цілком звертаються до традиційних вимірювань юридичних та моральних норм. Скрізь час саме другий аспект дозволяє консервативним політичним колам адаптуватися до різних політичних систем та їх особливостей, а також бути готовими до викликів та змін в часовому просторі суспільного буття.

Засновниками та першими представниками консервативних концептуальних ідей були Едмунд Берк, Жозеф де Местр та Луї де Бональд, які обґрунтовували необхідність поступового розвитку суспільства та критикували радикальні зміни. Едмунд Берк в своїй праці «*Reflections on the Revolution in France*» наголошував на силі традицій, звичаїв спадкоємності як основ стабільності суспільства. На його думку, різкі зміни можуть погіршити соціальне становище та дестабілізувати державу, що в певному сенсі і принесла Французька революція (стосовно автономності та радикальності паризької комуни та селянські повстання в провінціях) [1]. Ще більш консервативний Жозеф де Местр відкидав навіть можливості компромісу. У своїй праці «*Considérations sur la France*» він стверджував, що ідеї просвітництва заклали хаос революції та політичний порядок має ґрунтуватися на історичному досвіді та авторитеті монархії, як фундамент легальності своїх прав, тоді як абстрактні ідеї просвітників та лідерів революції тільки звабили суспільство примарним майбутнім, а не реальними змінами [2].

У ХХ столітті консерватизм зазнав трансформації, зокрема в англо-американській традиції представники Роджер Скрутон «*The Meaning of Conservatism*» [4], «*How to Be a Conservative*» та Майкл Оукшотт «*Rationalism in Politics and Other Essays*» [3] в своїх працях поєднують фундаментальні принципи консерватизму, збереження історичного досвіду та традиційних форм суспільних відносин, скепсис раціоналізму в політиці, разом з тим вони були готові йти на компроміс з ліберальними колами та допускали використання

ліберальних методів регулювання ринкової економіки. В розумінні трансформації принципів консерватизм не пропонує універсальної моделі держави, однак він схиляється до підтримки стабільних політичних форм, що забезпечують спадковість і легітимність влади. Історично це проявлялося у підтримці монархії, особливо конституційної, як форми, що поєднує традицію та поступовий розвиток в соціально-політичному аспекті життя [4].

Отже, консерватизм як ідеологія залишається актуальним у сучасному світі, оскільки пропонує альтернативу радикальним трансформаціям і соціальній нестабільності. Сучасні консервативні політичні сили не виглядають старомодно та адаптують свої політичні програми до нагальних потреб суспільства в сьогоденні. Як наслідок, це дозволяє зберігати вплив та конкурентоспроможність у політичному та інтелектуальному дискурсі. Консервативні системи не є статичними: від післявоєнного «державного консерватизму» в Європі до неоліберальних реформ епохи Маргарет Тетчер і Рональда Рейган – консерватизм змінювався внаслідок компромісів з соціал-демократами, впровадження нової економічної політики, але зберігав акцент на порядку, традиції та інституційній спадковості.

Список використаних джерел:

1. Burke E. Reflections on the Revolution in France. London: Penguin Books, 1982. 400 p. URL: https://ia803207.us.archive.org/16/items/in.ernet.dli.2015.202293/2015.202293.Reflections-On_text.pdf
2. Maistre J. Considérations sur la France. Cambridge: Cambridge University Press, 2012. 134 p. URL: <https://doi.org/10.1017/CBO9781139170758>
3. Oakeshott M. Rationalism in politics and other essays. Indianapolis : Liberty Fund, 1991. 582 p. URL: https://www.scribd.com/document/374486372/Rationalism-in-Politics-and-Other-Essays?language_settings_changed=English
4. Scruton R. The Meaning of Conservatism. Third edition. St. Augustines Press. Macmillan Press ltd., 2001. 206 p. URL: <https://doi.org/10.1057/9780230377929>

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КАФЕДРА ПОЛІТИЧНИХ НАУК І ПРАВА
РАДА МОЛОДИХ ВЧЕНИХ УНІВЕРСИТЕТУ
УШИНСЬКОГО
НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО СТУДЕНТІВ,
АСПРАНТІВ, ДОКТОРАНТІВ І МОЛОДИХ
ВЧЕНИХ**

**VI Всеукраїнська науково-практична конференція студентів та
молодих вчених
«СУЧАСНІ ВИКЛИКИ СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНОГО РОЗВИТКУ:
ПОЛІТИКО-ПРАВОВІ ТА СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ВИМІРИ»**

м. Одеса, 22 травня 2026 року

**Матеріали друкуються в авторській редакції.
Відповідальність за точність поданих фактів, цитат, цифр, прізвищ
тощо несуть автори.**